

har været en Fordelingsforretning her i Landet.

Jeg har sagt, at den Majs, som man nu fik, var daarlig, var halvraadden. Ministeren mente, at jeg skyldte Bevis derfor. Jeg kan ikke give andet Bevis, end hvad jeg har oplevet for mit eget Vedkommende. Da jeg kom til Statslageret og skulde have den første Udlevering, var den Majs, der blev præsenteret mig, halvraadden; den var i en saadan Stand, at jeg nægtede at modtage den. Og jeg var ikke den eneste; man kan ved at henvende sig til Statslagrene faa bevidnet, at en Mængde Mennesker gjorde det samme. Jeg tror, jeg har Ret, naar jeg sagde, at Majsen var halvraadden, af en saa tarvelig Kvalitet, at man ikke kunde være tjent med at modtage den.

Den højtærede Minister sagde, at naar jeg havde nævnt, at en ung Mand var kommet ind i Statens Brødkornsadministration og havde faaet 800 Kr. om Maaneden, var det selvfølgelig forkert. Nej, Tallene er rigtige nok. Jeg har ikke sagt, at den unge Mand var Skriver; jeg har sagt, at han ikke var juridisk uddannet, og at jeg derfor ikke kunde antage, at han kunde faa en overordnet Stilling. Jeg fastholder de Tal, jeg har nævnt. Den vedkommende unge Mand, der ikke er tyve Aar, men maaske et Par og tyve, har opnaaet en saadan Stilling og faaet 800 Kr. om Maaneden. Jeg er villig til, ikke fra dette Sted, men overfor Ministeren at nævne hans Navn.

Med det samme jeg taler om Brødkornsadministrationen, vil jeg gerne gøre opmærksom paa et Forhold, jeg har bragt i Erfaring, nemlig at denne Administration lønner sine Folk højere end den overordentlige Kommission. Det er ikke saa nemt for mig at drage Sammenligninger, Tallene staar ikke til Raadighed for mig som for den højtærede Minister; men saa vidt jeg har kunnet erfare, kræver man i den overordentlige Kommission en langt større Uddannelse end i Brødkornsadministrationen, og alligevel lønner man ikke der nær saa højt. Jeg tror derfor, jeg har Ret, naar jeg siger, at Brødkornsadministrationen er dyr.

Formanden: Folketingsmanden for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Moesgaard-Kjeldsen: I Anledning af de mange Uhyrligheder, som det ærede Medlem fra Gndme (Jensen [Broby] nys

fremsatte om Ernæringsraadets Administration, har jeg bedt om Ordet for i en kort Bemærkning at tilbagevise dem i deres Almindelighed. Det er ikke muligt i disse Par Ord at tilbagevise dem i Enkeltheder; men det behøves heller ikke, da Indenrigsministeren har gjort Rede for Enkelthederne. Naar jeg undtager et Punkt, som Indenrigsministeren har erklæret var højst beklageligt — nemlig angaaende det Fejlgreb, som den ledende Afdelingschef har begaaet, og hvilket har forvoldt Dommen ved Sø- og Handelsretten —, er der ikke et rigtigt Ord i det ærede Medlems Kritik. Vi beklager det Fejltrin, som vi erkender, der er gjort, men vi hævder, at det er, hvad der kan ske i enhver stor Forretning. Forøvrigt skal man ikke betragte Dommen som endelig; det er overvejende sandsynligt, at Sagen vil blive ført videre, og det kunde være, at i alt Fald Præmisserne blev anderledes i Højesteretsdommen end ved Sø- og Handelsretten. Vi erkender dog, at der ligger en Dom i Øjeblikket, og vi bøjer os for den. Men naar det ærede Medlem ud i det Blaa beskylder Ernæringsraadet for at have givet Ordre og Kontraordre med faa Dages Mellemlum, undertiden Dag efter anden, er det kun en Paastand af den Slags, som der skyldes Bevis for. Og det maa jo være let at bevise det, eftersom det ærede Medlem har talt om, at der var Tryksager nok. I saa Fald maatte han kunne møde med disse Tryksager og dokumentere disse Datoer, hvor der er givet Ordre og Kontraordre, saa vi her kunde vide, hvad han sigter til, og faa Lejlighed til at gendrive det. Hvis der skulde være et enkelt Tilfælde, kan man være vis paa, at der har været gode Grundetil at give Kontraordre, ganske saadan som den 1. August, da vi bevirkede, at Indenrigsministeriet udstedte Bekendtgørelse om Forhøjelse af Hvedemelsprisen fra 44 Øre til 60 Øre. Der blev den Gang gjort stor Blæst deraf, ogsaa fra denne Plads; men da man paa rette Sted fik rigtig Besked paa Sagens Sammenhæng, bøjede man sig, fordi man saa, det var en kloget Foranstaltning. Og nu, da man har faaet det statistiske Materiale frem til Behandling, ser man, hvor forstandig denne Handling var.

Naar det ærede Medlem dernæst talte om, at vi har flyttet Kornet fra den ene Ende af Landet til den anden, hvor man tilsyneladende havde disse Kornpartier i tilstrækkelig Mængde i Forvejen, er det et Udtryk for fuldkommen Uvidenhed hos det